

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dnia września 2015 r.

BPIzo-520- [REDACTED]

/15

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 20 F / 15

**w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty
zapasowej**

Na podstawie art. 10 ust.1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584 z późn. zm.), zwanej dalej „u.s.d.g.”, w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1695 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko [REDACTED] przedstawione we wniosku z dnia 20 sierpnia 2015 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 2 września 2015 r., o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów dotyczącej opłaty zapasowej – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

████████████████████ – zwany dalej „Wnioskodawcą”, wystąpił do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z wnioskiem z dnia 20 sierpnia 2015 r., które wpłynęło do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 2 września 2015 r., o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów.

W dniu 27 sierpnia 2015 r. Wnioskodawca uiszczył opłatę w wysokości 40 zł.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis zdarzenia przyszłego.

Wnioskodawca jest podmiotem posiadającym koncesję na obrót paliwami ciekłymi OPC (data wydania koncesji 19.08.2015 r. DKN 24876). W ramach działalności koncesjonowanej Wnioskodawca będzie podmiotem handlującym olejem napędowym w następującym schemacie transakcyjnym:

- 1) Zakup paliwa od podmiotu posiadającego siedzibę na terytorium UE posiadającego polską koncesję OPZ i OPC.
- 2) Podmiot z UE będzie odpowiedzialny za transport paliwa do składu podatkowego na terytorium Polski i to ten podmiot będzie miał podpisaną umowę na usługi transportowe paliwa z przewoźnikiem.
- 3) Odbiór paliwa będzie dokonywany w składzie podatkowym w Polsce w bazie paliwowej należącej do podmiotu polskiego, z którym to polski Wnioskodawca będzie mieć podpisaną umowę na składowanie paliwa ciekłego.
- 4) Podmiot z UE nie będzie miał zawartej umowy na składowanie przywożonego przez siebie paliwa na terytorium Polski.
- 5) Podmiot z UE jest podmiotem handlującym paliwem i sprzedawane do Wnioskodawcy paliwo nabywa od innego podmiotu, który dokonał importu paliwa na terytorium Niemiec.
- 6) Podmiot z UE w ramach sprzedaży na rzecz Wnioskodawcy dokonuje przemieszczenia towarów z Niemiec do Polski do bazy paliwowej w Polsce na skład podatkowy z zawieszoną akcyzą. W związku z tym podmiot z UE dokonuje

zdaniem Wnioskodawcy wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów na terytorium Polski.

Wobec tak opisanego zdarzenia przyszłego Wnioskodawca sformułował pytanie oraz swoje stanowisko.

Czy Wnioskodawca jako podmiot planujący dokonać nabycia towarów od podmiotu z UE, które odbiera w składzie podatkowym znajdującym się w Polsce jest zobowiązany do uiszczania opłaty zapasowej na podstawie art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach?

Jak wynika z art. 21b ustawy o zapasach koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy uiszczając opłatę zapasową.

Pojęcie handlowca zostało określone w art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach, z którego to wynika, że handlowiec to przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw.

Natomiast przywóz w świetle przepisów ustawy o zapasach oznacza sprowadzenie na terytorium Polski ropy naftowej, produktów naftowych w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu (art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach).

W związku z powyższym przedsiębiorca dokonujący sprowadzenia paliwa na terytorium Polski w ramach WNT lub importu jest podmiotem zobowiązanym do wnoszenia opłaty zapasowej.

Przepisy ustawy o zapasach regulują pojęcie importu i nabycia wewnątrzwspólnotowego o czym stanowi art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach. Import to m. in. import produktów naftowych w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym a nabycie wewnątrzwspólnotowe to m. in. przemieszczenie produktów naftowych z terytorium innego kraju UE do Polski w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. W związku z tym przepisy ustawy o zapasach odwołują się w tym zakresie do przepisów o podatku akcyzowym.

Pomimo tego, że ustawa o zapasach odwołuje się do przepisów ustawy o podatku akcyzowym nie można utożsamiać czynności objętych podatkiem akcyzowym jak WNT i import z czynnościami objętymi obowiązkiem zapłaty opłaty zapasowej. Zatem istotne z punktu widzenia ustawy o zapasach jest określenie kto dokonuje sprowadzenia paliwa na terytorium Polski.

W przedstawionym powyżej schemacie transakcyjnym może budzić wątpliwości który z podmiotów jest podmiotem przywożącym – sprowadzającym towary na terytorium Polski. Podmiot z terytorium UE jest podmiotem który odpowiada za transport paliwa z terytorium Polski. Podmiot ten pośredniczy w dostawie paliwa pomiędzy podmiotem trzecim a podmiotem Polskim. W związku z tym podmiot ten w ramach swojej działalności handlowej dokonuje sprzedaży towarów i zleca ich przywóz z Niemiec do Polski na zlecenie Wnioskodawcy a więc jest on jedynie podmiotem przemieszczającym towar na terytorium Polski.

Zdaniem Wnioskodawcy podmiotem sprowadzającym paliwo na terytorium Polski w ramach WNT będzie właśnie Wnioskodawca, gdyż to on nabywa towary, które są przemieszczane na jego rzecz. To Wnioskodawca jest podmiotem, który de facto dokonuje zwiększenia ilości paliwa na terytorium Polski, a co za tym idzie obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych i wnoszenia opłaty zapasowej.

Biorąc pod uwagę powyższe przepisy ustawy o zapasach nakładają na Wnioskodawcę obowiązek utrzymywania zapasów obowiązkowych i uiszczania opłaty zapasowej.

W świetle obowiązującego stanu prawnego, stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego jest prawidłowe.

Przepis art. 21b ust. 12 ustawy o zapasach stanowi, że producenci i handlowcy są obowiązani wpłacać opłatę zapasową w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła produkcja lub przywóz paliw.

Przepis art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną „handlowca”, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca, który wykonuje działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw. Z kolei przywozem jest, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzspółnotowym w myśl przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Przepis art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową. Zgodnie z art. 21b ust. 12 producenci i handlowcy są obowiązani wpłacać opłatę zapasową w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła produkcja lub przywóz paliw, na rachunek Funduszu.

Ażeby powstał obowiązek zapłaty opłaty zapasowej musi zaistnieć jedno ze zdarzeń opisanych w ustawie o zapasach dotyczących przywozu. Mianowicie musi nastąpić nabycie wewnątrzspółnotowe lub import przez przedsiębiorcę, który ma status handlowca. W systemie zapasów interwencyjnych ropy naftowej lub paliw pierwszą czynnością, która rodzi obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej jest przemieszczenie wyrobu podlegającego opłacie z terytorium państwa członkowskiego UE na terytorium RP. Obowiązek ten powstaje w stosunku do podmiotu dokonującego tego przemieszczenia na własną rzecz paliwa (w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach) i jego powstanie jest niezależne, czy przemieszczenie wyrobu dokonywane jest w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, czy też poza tą procedurą. Podobnie rzecz się ma w przypadku importu, gdzie obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej powstaje z chwilą dokonania importu ropy naftowej lub paliw poprzez przywóz wyrobów akcyzowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju.

Należy zwrócić uwagę, że ustawa o zapasach jest regulacją, która implementowała obowiązujące prawo Unii Europejskiej w tym zakresie, tj. dyrektywę Rady 2009/119/WE z dnia 14 września 2009 r. *nakładającą na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych* (Dz. Urz. UE L 265 z 9 października 2009 r., str. 9) oraz prawo międzynarodowe (*Porozumienie o Międzynarodowym Programie Energetycznym*, sporządzone w Paryżu dnia 18 listopada 1974 r., ze zmianami z dnia 30 listopada 2007 r.). Podmioty, na które ustawa o zapasach nakłada określone obowiązki – w tym przede wszystkim obowiązek uiszczania opłaty zapasowej, to podmioty, których działalność powoduje zwiększenie obowiązku Polski w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów paliw. Zgodnie bowiem z art. 3 ust. 1 i 2 dyrektywy państwa członkowskie przyjmują odpowiednie przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne, w celu zapewnienia, najpóźniej do 31 grudnia 2012 r., aby całkowite zapasy naftowe utrzymywane w każdym momencie we Wspólnocie na ich użytek odpowiadały co najmniej: 90 dniom średniego dziennego przywozu netto lub 61 dniom średniego dziennego zużycia krajowego, w zależności od tego, która wartość jest wyższa.

Z powyższego wynika, iż każdy podmiot krajowy dokonujący przywozu przyczynia się do zwiększenia obowiązku państwa członkowskiego w zakresie zapasów naftowych i tym samym będzie podmiotem zobowiązanym do uiszczania opłaty zapasowej. Z punktu widzenia prawa Unii Europejskiej nie ma znaczenia, czy przywóz polega na imporcie czy na nabyciu wewnątrzspółnotowym i czy nabycie zostało dokonane do składu podatkowego czy też nie – dla krajowego systemu zapasów interwencyjnych najistotniejsze znaczenie ma odpowiedź na pytanie, czyja działalność w istocie przyczynia się do zwiększenia zobowiązania państwa w zakresie zapasów naftowych, o których mowa w dyrektywie. W przypadku opisanym we wniosku Wnioskodawcy z dnia 20 sierpnia 2015 r. jest to działalność Wnioskodawcy będącego odbiorcą paliwa dostarczanego przez podmiot pośredniczący mający siedzibę w innym państwie członkowskim UE. Analogiczna sytuacja Wnioskodawcy byłaby, gdyby przywoził paliwo na terytorium Polski bezpośrednio od producenta paliw, z wyłączeniem podmiotu pośredniczącego.

W związku z powyższym, w przedmiotowym przypadku Wnioskodawca słusznie, w swoim stanowisku, przedstawił, że to on dokonuje nabycia wewnątrzwspólnotowego, a nie jego kontrahent – podmiot pośredniczący w transakcjach, który ma swoją siedzibę w innym kraju członkowskim UE. To Wnioskodawca w opisanym zdarzeniu przyszłym, dokonując nabycia wewnątrzwspólnotowego będzie miał status „handlowca” w rozumieniu ustawy o zapasach, a tym samym to Wnioskodawca będzie zobowiązany do uiszczania opłaty zapasowej.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie

do Ministra Gospodarki, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.